

blev angrebet af Kølora, at modsætte mig at komme under Lægebehandling; men det tror jeg heller ikke vil falde ret Mænge ind. I hvert Tilfælde har jeg kun tænkt mig den Art af Sygdomme, man kalder udbortes Sygdomme, ikke smitsomme Sygdomme. Den ærede Justitsminister veed ligesaa godt som jeg, at jeg kun behøver at henvende mig til, lad os kun kalde det en klog Rone, da vi nu ere komne ind paa det, med en hulden Fingert, for at hun naar det kan bevises, at hun har kureret mig, kan blive straffet. Men jeg mener, at det er uret, at jeg ikke maa henvende mig til en saadan Rone. Der kunde maaste blive svaret mig, at det maa jeg godt, det er ikke mig, der bliver straffet, men hende, fordi hun kurerer mig; men det er det, jeg er imod. Det er det, jeg kalder Indgrob i den personlige Frihed. Det er altsaa ingenlunde min Mening, at man i alle mulige Tilfælde skulde have Lov til at modsætte sig en videnskabelig Sikkerhedsbehandling, naar man bliver farlig for Omgivelserne. Endnu vil jeg ligesom min ærede Nabo om den videnskabelige Side af Sagen sige, at det ændrer mig, naar jeg hører, at de Herrer staa op og erklære, at Lægevidenskaben vil rykkes i sine Grundvolde, hvis et saadant uskuldigt lille Lovforslag bliver ophøiet til Lov. De Herrer maa tilgive mig, at hvis Lægevidenskaben ikke staaar paa stærkere Fødder, dersom den i Virkeligheden jeg havde nær sagt, i mindste Maade kan berøres af en saa uskuldigt lille Lov, saa kan den lige saa godt overgive sig til Forglemmelse i Dag som i Morgen, saa kan man være vis paa, at den falder alligevel. Der maa i hvert Tilfælde være stærkere Støtte til at holde paa den end de Grunde, som f. Ex. det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 4de Valgkreds (Hold) kom med. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1te Valgkreds (C. F. Larsen) har ganske vist nogen Ret i den Fremstilling, han gav; men han maa ikke lade det staa, som om det kun var min Mening, at vi havde for saa Læger, og at man derpaa skulde ind paa dette System; der kunde uvivises mere Humanitet i Henseende til Betalingen, som min ærede Nabo (Clausager) omtalte, det vilde allerede hjælpe Noget. Det er i mine Dine en meget urimelig Betaling, man tager. Det er mig bekendt, at en Læge paa Landet — vi have jo Læger paa Landet ikke saa saa Steder nu — for at rejse en Tjerdingvet med fri Befordring tager 6 Rr, og det kalder jeg urimeligt. At der gives en Mængde Sygdomme, Saar f. Ex., der kunne behandles af Mænd eller Kvinder, der i længere Tid have omgaaedes med den Slags Ting og

have praktisk Øvelse, det er bitterligt, og jeg var derfor saa glad ved det ærede Medlem's for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) Udtalelser, fordi hans Erfaring, hans Kjendskab til Forholdene paa Landet, hvor han har levet saa længe fremfor de Herrer fra Kjøbenhavn, netop tilfulde godtgjør, at den Paastand, vi opstille, er rimelig, og de Herrer vilde ikke gjøre de Indvendinger, de gjøre, naar de være besjælede af den samme Ålvor og Velvillie, lige overfor den store Befolkning i Henseende til, at den kunde komme til en lettere og billigere Behandling af Sygdomme end hidtil. Saaledes ere i Virkeligheden de faktiskke Forhold, saaledes se vi paa Sagen. Jeg betvivler forøvrigt ikke, at de kunne have Kvalksalvere i Kjøbenhavn, at de endog kunne have mange, og at de kunne være farligere i Kjøbenhavn end paa Landet, netop, fordi Publikum ikke kan kontrollere dem saaledes som paa Landet. Man kan være sikker paa, at man ikke har ret mange Bedragere af den Slags, der faae Lov til at praktisere ude paa Landet, slet saa dumme ere Folk paa Landet ikke, at man lader sig behandle af enhver Charlatan, der træder op og siger, at han er Doktor. Det gaar langsomt, ad Erfaringens Vej, man faar, at se, at den eller den er bleven helbredet, og saa faar man Dinene op derfor. Da jeg første Gang for Ålvor kom til at fæste Diet paa disse Ting, da var det i Anledning af, at en fattig Mand havde faaet en Skade i den ene Haand. Han søgte Lægen et helt År, denne erklærede Skaden for uehelbredelig, og at Haanden skulde sættes af. To andre Læger afgave samme Erklæring; men saa henvendte han sig til en Kvalksalver og fik Haanden fuldstændig kureret. Naar man har en saadan Kjendsgjerning at henvise til, og den kan jeg bevise, er det da saa underligt, at man begynder for Ålvor at beklage, at en saadan Mand skal straffes, fordi han har anvendt en saadan Kur. Dette er ikke grebet ud af Luften, det er sikkert og vist. Hvis den Mand, hvem den Syge tjente som Røgter, havde havt Sæde i denne Sal, vilde han ganske vist i de fleste Lovgivningsspørgsmaal have været meget konservativ; men i den Sag gif det ham som de Andre, han blev meget forbauset. Jeg er indrer, hvad han sagde til mig i Fleres Overværelse: Jeg holder Dr. Møller i Randers — for at nævne Navnet — som min Huslæge, og han erklærer til mig, at jeg skal stille mig af med min Røgter, fordi han er uehelbredelig, og 1/2 År efter kommer Manden og viser sin Haand, at nu er den helbredet af en Kvalksalver. Denne Mand blev altsaa ligesom vi Andre forbauset over, at dette kunde ske, og i dette og lig-